

Hij staat te boek als de wietadvocaat van Nederland. **André Beckers** vertelt vanuit zijn kantoor aan de Wilheminasingel in Maastricht over het Maastrichtse gevecht tegen drugs. Hij vergelijkt de koffieshophouders met de gewonde stier in een stierengevecht.

Stierengevecht om koffieshop

door Judith Houben

Waarom heeft u als wietadvocaat een schilderij op uw kamer met stieren en een met paarden?

„Mijn sterrenbeeld is stier en ik heb zelf een Spaans paard, een Andalusiër. In tegenstelling tot de meeste andere paarden zullen Andalusiërs niet snel op de vlucht slaan als ze schrikken.”

Stieren, Spaanse paarden, dan denk je al gauw aan een stierengevecht. In Maastricht is ook een gevecht tegen drugs gaande. Wie heeft dan de rol van de stier?

„De koffieshophouders. Ze lijken heel sterk en stoer net als die stier. Je zou denken dat ze bulken van het geld. Maar in werkelijkheid zijn ze al verzwakt de arena in gestuurd. Ze moeten zich aan veel strengere regels houden dan andere ondernemers. Eén minderjarige binnen en ze moeten sluiten, terwijl het er bijvoorbeeld bij een café helemaal niet zo streng aan toe gaat.”

Maar een café kun je toch niet vergelijken met een koffieshop?

„Nee, inderdaad. Mijn dochter woont boven koffieshop Kosbor in de Kleine Gracht en dat vind ik prima. Serius. Er is geen veiligere plek voor haar om te wonen. Want doordat die koffieshopouder zich zo streng aan alle regels moet houden en de rust moet bewaren voor de buurt let hij continu op dat er niets gebeurt. Bovendien zijn softdrugs gebruikers relaxt. Als ze boven een café was gaan wonen, had ik daar grote problemen mee gehad. Alcohol gooit gemakkelijk alle remmen los.”

Spreekt u uit ervaring?

„Ik gebruik geen wiet, omdat ik geen tabak rook. Maar wel af en toe hasj als ik bijvoorbeeld gestrest ben. Zo eens in de drie maanden via een pijpje. Dat is mijn relaxmomentje, ik slaap dan als een gek.”

Dus softdrugs zijn eigenlijk best oké. Legaliseren dan maar?

„Ja, waarom niet? Cannabis is prima, maar dan wel pas vanaf een bepaalde leeftijd. Want het heeft natuurlijk wel effect op de hersenen van jeugdigen. Dat is wetenschappelijk bewezen. Dus die jongeren moeten we beschermen. Net als tegen drank. Want jongeren zoeken nu eenmaal graag hun grenzen op.”

‘Af en toe hasj als ik bijvoorbeeld gestrest ben’

Kijk maar naar dat comazuipen. Daarom is het zo goed dat oud-burgemeester Leers er alles aan heeft gedaan om te voorkomen dat jongeren softdrugs in koffieshops kunnen kopen.”

Vindt u drank een schadelijker genotmiddel dan softdrugs?

„Zeker. Je gedraagt je veel roekelozener met drank op. De overlast in de stad van schreeuwende jongeren op straat wordt vooral veroorzaakt door cafegangers, niet zozeer door bezoekers van koffieshops. En de combinatie van drank en cocaïne is nog gevaarlijker. De drank neemt je remmingen weg en die coke geeft extra energie. Dus als je in cafés van die vechtpartijen hebt waar bij iemand sterker blijkt dan hij er-

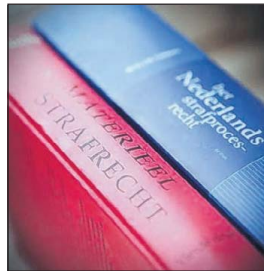
uit ziet, dan is er vaak een combinatie van drank en cocaïne in het spel. Daar zou de gemeente eigenlijk iets aan moeten doen, maar dat is lastiger.”

Vond u Leers' drugsbeleid goed?

„Toen Leers hier net begon als burgemeester was 'handhaven' zijn sleutelwoord. Maar gelukkig zag hij al snel in dat het lastig is om alleen maar streng te handhaven in een grensstad als Maastricht. Dat kost veel geld en energie. En net als bij een paard of een hond moet je mensen niet alleen maar straffen. Je bereikt vaak veel meer door ook te belonen. Leers veranderde van een harde handhaver in iemand die zocht naar een andere weg om jongeren uit koffieshops te houden. Zonder veel politie-inzet. De koffieshops zijn zichzelf gaan reguleren. Er kwamen scanners bij de ingang en Leers strafte deze shops niet meer zo zwaar als er toch jongeren binnen waren geweest. Een koffieshop zonder scanner die minderjarige binnenliet, kon meteen sluiten. Bovendien weten koffieshopbezoekers dat hun gegevens worden geregistreerd.”

Burgemeester Onno Hoes wil de koffieshops nu stevig aanpakken om zo de overlast in de stad te beperken. Vindt u van zijn plannen?

„Het spreidingsplan is goed. Dat was oorspronkelijk een idee van de koffieshops zelf. Zij zien ook wel in dat Maastricht een gezellige, antieke stad is met veel smalle straatjes in het centrum waardoor er al snel verkeers- en parkeerproblemen zijn. Daarom wilden aanvankelijk twee shops zich aan de rand van de stad vestigen om daar al een

groot deel van de buitenlandse klanten te bedienen. De gemeente maakt nu volle vaart met dat plan door meteen zeven shops naar drie verschillende locaties te verplaatsen. Maar als de gemeente daarnaast ook een wietpas wil invoeren om buitenlanders te weren, gaat het mis. Niet alleen omdat ik me goed kan voorstellen dat de koffieshops dan niet meer zo graag aan het spreidingsplan willen meewerken. Een groot deel van hun klanten, en dus van hun inkomsten, komt immers uit het buitenland. Maar daarnaast worden de problemen voor de stad dan nog groter. Vergelijk het maar met een tube. Alles wat in de tube zit, is controleerbaar. Net als de koffieshops. Maar als je in die tube knijpt, verlies je wat erin zat. Dus als Maastricht hard in de koffieshops gaat knijpen, neemt de illegaliteit toe. Wat eruit komt, lijkt te verdampen. Maar als je naar Terneuzen, Roosendaal en Bergen op Zoom kijkt,

merk je dat het drugsprobleem daar ongrijpbaar is geworden. Het centrum van Terneuzen is grauw geworden, de gewone toeristen blijven weg. En dan te bedenken dat Maastricht nu al tachtig tot honderd illegale drugsverkooppunten heeft volgens de gemeente. Maar het is natuurlijk veel lastiger om de illegale handel te beteugelen dan de koffieshops die gewoon zichtbaar zijn.”

Moet Hoes dan net als Leers nog gaan zien dat alleen een streng beleid niet de oplossing is?

„Ik denk het wel. Maar eigenlijk is het nog veel te vroeg om iets over het beleid van Hoes te zeggen. Hij is nog maar net begonnen. En het is prima dat je, als je ergens gaat werken, bepaalde idealen hebt. Die idealen had Leers ook. Maar toen hij, zoals ik dat zelf zei met zijn toepien in de modder stond, veranderde hij en was op een gegeven moment zelfs voor de verruiming van

foto's Loraine Bodewes

het gedoogbeleid van koffieshops. Hij vond dat koffieshophouders ook legaal softdrugs moesten kunnen inkopen. Hoes is net op een moment in Maastricht gekomen waarop het spannend is voor de koffieshops. Spreiding naar de randen van de stad en de discussie wel of geen wietpas.”

Over de wietpas gesproken. Wat vindt u van het advies van het Europees Hof over het enkel nog toelaten van Nederlanders in Maastrichtse koffieshops?

„Burgemeester Hoes zegt wel dat dit gunstig is voor de stad omdat Europa vindt dat buitenlandse klanten geweerd mogen worden. Maar het Hof zegt ook dat er dan sprake is van discriminatie. En de Raad van State staat nu voor een moeilijker klus dan Europa. Europa kon onderscheid maken tussen de legale en de illegale markt. Maar omdat softdrugs in Nederland gedoogd wordt, kan de Raad

van State dat niet. Dus die kan alleen kijken of de overlast in Maastricht ook echt door de koffieshops wordt veroorzaakt. De Raad van State moet dus op andere gronden dan Europa gaan beoordelen of discriminatie gerechtvaardigd is. Grote vraag is nu of de Raad van State dat doet, of doen ze een uitspraak die politiek wenselijk is?”

Wat zou u Hoes adviseren?

„Zorg eerst voor goed cijfermateriaal over de overlast. Wacht vervolgens af wat de Raad van State gaat zeggen en kijk intussen ook eens in Heerlen. Want daar hebben ze met Operatie Hartslag het drugsprobleem aardig onder controle weten te krijgen. In Heerlen zijn maar drie koffieshops en die veroorzaken geen overlast. Maastricht moet een pas op de plaats maken. Net als een Andalusiër moet de stad kalm en rustig blijven.”